

споди, смърди вѣче, зашто ѣ четверодневъ.

40 Рече и Исусъ: не рекохъ ли ти, зашто ако вѣрдуашъ, ще видишъ слава та Бжїа;

41 Вдигнаха прочее камень атъ ѿ (пещера та) гдѣто лежеше оумрѣло, а Исусъ като вдигна очїи те си горе рече: Оче, благодаримъ те зашто ти ме послалъ.

42 И азъ знаехъ зашто всегда ме послалдвашъ: но заради народатъ който стої наиколворекохъ: да повѣрватъ четъ си ме пратилъ.

43 И като рече това, и звыка съ голѣмъ гласъ: Давиде, и злѣзни вжнъ.

44 И и злѣзе оумрѣло и вжрзанъ по ржцѣ те и по носѣ те съ повой: и лице то мѣ съ кжрпа ѿвжрзано, рече имъ Исусъ: развжржете го, и ѿставѣте да вжрви.

45 Мнозина прочее ѿ Иудейи те, който кѣха дошли кодъ Марїа, и видѣха (това) што направї Исусъ, повѣрваха въ него.

46 Но нѣкои ѿ нихъ видѣха кодъ фарїсеи те, и казѣха имъ (онова) што направї Исусъ.

47 Архїерее те прочее и фарїсее те собраха соборъ, и говорѣха: шо да направиме; зашто тоа человекъ много чдеса прѣви.

48 Ако го ѿставиме така,

сички те ще да повѣрватъ въ него: и ще дойдатъ Римляне те и ще зѣматъ и мѣсто то и народатъ нашъ.

49 И единъ нѣкой ѿ нихъ, Каїафа, който бѣше архїерей презъ оная година, рече имъ: вше не знѣете нишо:

50 Нито помышлявате, зашто ѣ по добре намъ да оумре единъ человекъ за (сички те) людїе, нежели сичкїо народъ да погїкне.

51 И това не рече ѿ себе си: но понѣже бѣше архїерей презъ оная година, прорече зашто Исусъ щеше да оумре за народатъ.

52 И не токму за народатъ, но и да соверѣча да та Бжїи распржснати те на крпъ.

53 ѿ оный денъ прочее стоворїхасе, да го оубїатъ.

54 И Исусъ не ходеше вече пвнѣ междъ Иудее те, но ѿиде ѿ тамъ въ (оная) страна коато ѣ клїзъ при пдстїна та въ градъ нарицаемый вфрѣмъ: и тамъ прекъвѣеше со съ оученицїи те си.

55 И бѣше клїзъ пасха та Иудейска: и видѣха мнозина во Иерусалимъ ѿ (оная) страна предъ пасха та, да се ѿчїстатъ.

56 И трѣсѣха Исуса и говорѣха по междъ си като стоѣха въ цѣрква та: шо ви се чини, да ли не ще да дойде на праздникатъ;